

Vilket av dessa tvingade nej har svidit mest?

Flera stycken, men framför allt Subkulturfestivalen.

Nästa tes då.

#2: Liksom Lund lider Uppsala av det eviga bildningskomplexet. Universitetsstadens förbannelse; ett elitistiskt skimmer drar obönhörligen över stadens invånare och framtingar en högfärdighet som inte ens undkommer stadens punkare. Eller enkelt uttryckt – uppfattas ni i alltför hög utsträckning som lite dryga?

Majoriteten av bandet är födda bondläppar och de enda högskolepoäng som finns kommer från Martins ålderskris att börja studera filosofi. Hur vi uppfattas är svårt för oss att svara på, men "lite dryga" är nog inte en orimlig gissning.

Haha. Resultatet av tesen blev ungefär - operationen misslyckades totalt men patienten överlevde...

#3: Jag vet inte om PK är det mest beskrivande uttrycket, antagligen inte, men era texter är onekligen något... tillrättalagda emellanåt. De lider – hur välformulerade och fyndiga de än må vara – politiskt av nån slags förutsägbarhet. Det finns inte en enda låttext som inte Vänsterpartiet skulle köpa rakt av och det är inte menat som något beröm, haha. Men ni i bandet kanske bara ser detta som något positivt?

Vi tror att vi förstår vad du menar och självklart är det lätt för en van trallpunktslyssnare att förutsäga vår ståndpunkt när vi ger ut en låt som heter t.ex. "Fantasifosterland", men är man däremot inte insatt i retoriken, ironin och greppet kanske man kan bli förbannad när vi skanderar "jävla bög" i "Karltag".

Att vänstern skulle köpa våra texter rakt av är kanske inte odelat positivt, men om vi tvingades välja ett riksdagsparti som höll med oss om allt så skulle det ju bli dom. Faktum är att vi snickrar på framtida alster där vi ger oss på även vänstern (inte Vänsterpartiet specifikt) och dess benägenhet att säga åt folk att de gör och tänker fel.

Det ser jag fram emot. Och vi ska föra intervjufrågorna i den riktningen. Det finns ju dock faktiskt en text som sticker ut lite och som V antagligen inte uppskattar fullt ut: I "Utbränd" sjunger ni indirekt uppskattande om många av de människor som ni i många andra låtar häcklar, nämligen den svenska arbetarklassen som löneslavar men sällan får någon uppskattning för att de håller samhällsmaskineriet igång. En av era absolut bästa låtar och en text som många kan skriva under på oavsett politisk tillhörighet.

Mikael: Kul att du gillar den. Texten bygger på en upplevelse som jag var med om för många år sen, men som legat kvar i minnet för att den var så provocerande. Jag var inbjuden på studentsittning i Uppsala när någon undrade vad jag pluggade. När jag berättade att jag inte pluggade utan jobbade heltid fick jag en oförstående min som svar och frågan: varför då?

Mm. Bildning är viktigt, men det är minst lika viktigt att ha en ansenlig del av ens kropp och själ ute i den krassa verkligheten, där många fenomen och företeelser inte nödvändigtvis passar in i smala teoretiska mallar.

Som bekant är det ju lätt att klaga och kritisera, men svårare att vara konstruktiv. Hur ska vi göra för att ena den woke-föraktande arbetarklassen och den surdegsvurmande medelklassvänstern? Ska vi slippa högerregering eller en evigt allt för makten-kompromissande socialdemokrati måste ju dessa grupper sträcka ut en hand.

Dom två grupperna får göra vad fan dom vill så spelar vi trall under tiden. Vi gör inte det här för att förändra världen och om vi hade den ambitionen hade vi inte vetat hur.

Haha. Då passar det bra med en efterföljande fråga som både är

extremt ledande och inte ens en fråga: Ett problem är att vi till stora delar inte längre har kvar det som tidigare förenade – nämligen klassperspektivet.

Dels beror det på att medelklassvänstern har fått det så pass mycket bättre ekonomiskt att försämringar i välfärden inte drabbar dem nämnvärt. Dels beror det på att medelklassvänstern anammat den amerikanska identitetspolitiken och agerar språkrör för enskilda grupper istället för att bedriva en ekonomisk jämlikhetspolitik. Det beror såklart även på att arbetarklassen till stor del röstar på SD och det beklagar vi väl alla, men ärligt talat, vilka inom vänstern har fört deras talan och företrätt deras intressen? Endast den marginaliserade sektvänstern har gjort det, men det hjälper föga då de är alldeles för teoretiskt insnöade för att tilltala nån större andel av landets knegare.

... och ja, svaret FÅR vara trallpunk. Jag har svårt att tänka mig nåt mer underbart i väntan på en bättre värld.

Alla politiska rörelser har sitt "roten till allt ont". Moderaterna har skatterna, SD har invandrarna och vänstern har ojämlikheten osv. SD har varit framgångsrika i att framhålla sitt "problem" som det mest akuta utan att oro sig över att trampa på ömma tår, nånting som vänstern verkar livrädd för.

Ja, den skitnödiga ängsliga vänstern har fått mig totalt politiskt desillusionerad. Det är den stora paradoxen; politiskt blir jag argare för varje dag, samtidigt som det blir svårare och svårare att hitta något politiskt alternativ som tilltalar en (även om jag gillar en av de marginaliserade vänstergrupperna, men det är svårt att åstadkomma förändringar när de är så fruktansvärt små).

Vi lämnar texterna och gör över till musiken istället. Ibland har ni antytt att alla i bandet bidrar till låtsnickrandet, men visst är det så att Bodin är huvudsaklig låtskrivare?

Jo, det stämmer. Grundmaterialet kommer ofta från Mikael, men långt ifrån alltid. Henrik ligger bakom många tidiga låtar som Mikael och Martin ofta skrev text till. Sen är vi noga med att ha högt i tak och inte ta illa upp om man får en idé sågad eller om nån föreslår en ändring. Låtens bästa är alltid viktigare än vem som får sista ordet i processen.

Mikael, din stora låtskrivarförebild är geniet Björn Afzelius. I vilken låt skulle ni säga att det märks mest?

Mikael: Låten jag spontant kommer att tänka på är "Den fattiga festens storslagna elände". Oklart varför, men den har en Afzelius-vibb i melodin. Apropos på referenser så är citatet i titeln från "Mina drömmars stad" av Per Anders Fogelström och beskriver en fest i arbetarkvarteren. För att understryka att vi inte är akademiker.

Haha! Ni är inte akademiker, ni är inte ens från Uppsala... det ska fan vara undersökande journalist när ingenting är vad det verkar vara... Några frågor så om specifika låtar: "Kristi Brud"-videon spelades in i en kyrka. Hade ni personliga kontakter eller är det blott ett utslag av Svenska Kyrkans progressivitet?

Björn: Jag känner kyrkoherden ytligt, hon är svinbra och tillför något i alla situationer oavsett om man är troende eller ej. Jag frågade henne, hon sa ja och när hon fick skit för det efteråt ringde hon upp och informerade om detta samt att det är hennes fulla ansvar vad som sker i kyrkorummet.

Berätta, på vilket sätt fick hon skit för det?

Det var röster från kyrkorådet som höjdes mot bl.a. Hitlermustasch i kyrkan. Som vi sade innan är inte alla lika familjära med trallpunkens ofta ironiska uttryck.